

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το φορολογικό πρόβλημα της Ελλάδας και ο περιορισμός της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, που αποτελούν εγγενή παθογένεια και μόνιμη πηγή απώλειας εσόδων, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με επί μέρους μέτρα αλλά απαιτείται ριζική αναμόρφωση τόσο του πυρήνα του φορολογικού συστήματος όσο και της φορολογικής διοίκησης. Η διαχρονική σταθερότητα, η ευρεία συνεκτική και διαφανής φορολογική βάση, η δικαιοσύνη και η συμβολή στην ανάπτυξη αποτελούν απαραίτητα χαρακτηριστικά του συστήματος ενώ για τη φορολογική διοίκηση αναγκαία είναι η πλήρης αναδιάρθρωση των φοροελεγκτικών υπηρεσιών και η επικέντρωση σε στοχευμένους ελέγχους και εκτεταμένες δασταυρώσεις.

Στο παραπάνω συμπέρασμα κατέληξαν οι κ.κ. Δ. Σταματόπουλος, συγγραφέας φορολογικού δικαίου, πρώην Γενικός Διευθυντής Φορολογίας στο Υπουργείο Οικονομικών, Χ. Κυριαζής, Εκτελεστικός Αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, Β. Ράπανος, καθηγητής Δημόσιας Οικονομικής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και Γ. Σταθάκης, καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, σε εκδήλωση – ανοιχτή συζήτηση με θέμα: **«Φορολογικό Σύστημα: Μέτρα ή Μεταρρύθμιση;» που διοργάνωσαν το ΕΛΙΑΜΕΠ, το ΙΟΒΕ, η Kantor, η Κίνηση Πολιτών και η Διεθνής Διαφάνεια Ελλάς, σε συνεργασία με το Megaron Plus.** Τη συζήτηση συντόνισε και συνόψισε η κα Α. Μπούμη, Ταμίας του Δ.Σ. του ΙΟΒΕ και Σύμβουλος Διοίκησης της Eurobank.

Από τους ομιλητές, ο κ. **Δ. Σταματόπουλος** υπογράμμισε την ανάγκη μιας άρτιας βάσης δεδομένων με αποτελεσματικές δασταυρώσεις προκειμένου να εφαρμοστεί ένας από τους βασικούς κανόνες της φορολογίας, «η βεβαιότητα του φόρου». Το Δημόσιο, είπε χαρακτηριστικά, πρέπει να κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών του και τον σεβασμό στους κανόνες. Με σκοπό, να καλλιεργηθεί σε παρόντα αλλά και σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα μια αλλαγή νοοτροπίας, αυξημένη φορολογική συνείδηση και ενισχυμένη εθελοντική συμμόρφωση, θεσπίστηκε και άρχισε να λειτουργεί με το Ν. 3842/10 και τους αμέσως επόμενους, ένα νέο σύστημα, το οποίο καθιερώνει τους ακόλουθους γενικούς κανόνες και άξονες: (i) λογιστικό προσδιορισμό των εισοδημάτων, (ii) βοηθητικό προσδιορισμό του εισοδήματος των φορολογουμένων με βάση τα χρησιμοποιούμενα περιουσιακά στοιχεία τα οποία αποτελούν ένδειξη του αποκτούμενου εισοδήματος, (iii) αλλαγή φιλοσοφίας στους φορολογικούς ελέγχους ώστε οι δηλώσεις να θεωρούνται κατ' αρχήν ειλικρινείς και οι έλεγχοι να γίνονται μόνο μέσω ανάλυσης κινδύνου και καθορισμού δείγματος, (iv) διαρκή επιδίωξη εθελοντικής συμμόρφωσης των φορολογουμένων με ενίσχυση των κριτηρίων αυτοελέγχου και υποχρέωση των ορκωτών λογιστών και λογιστών – φοροτεχνικών να βεβαιώνουν την ακρίβεια των υποβαλλομένων δηλώσεων (v) ολοκλήρωση της

ηλεκτρονικής υποβολής και παρακολούθησης συναλλαγών (vi) προώθηση κάθε άλλου μέτρου προκειμένου να γίνει η φοροδιαφυγή ασύμφορη, όπως η άρση του τραπεζικού απορρήτου έναντι των φορολογικών αρχών, η καθιέρωση περιουσιολογίου κ.α. Ανέφερε, επίσης ότι απαιτείται αλλαγή στη διοικητική δομή των ελεγκτικών υπηρεσιών και ενοποίηση των Γενικών Διευθύνσεων του Υπουργείου Οικονομικών σε μία Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και λειτουργία Διεύθυνσης οικονομικών και φορολογικών μελετών.

Ο κ. **Χ. Κυριαζής** περιέγραψε την ανάγκη για την ύπαρξη μικρού αριθμού φόρων με αυτόματο προσδιορισμό τους, καθώς και για κωδικοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας, αντικατάσταση των φοροαπαλλαγών από εκπτώσεις φόρων, αξιολόγηση των επιδόσεων του φορολογικού συστήματος και ταχύτερη απονομή φορολογικής δικαιοσύνης. Ο κ. Κυριαζής μεταξύ άλλων πρότεινε την πλήρη απαλλαγή των εισοδημάτων κάτω από το όριο διαβίωσης, τη φορολογική αναγνώριση της επαγγελματικής κατάρτισης, την ήπια μεταχείριση μη συστηματικών παραβατών και την ενθάρρυνση για διανομή κερδών και ανάπτυξη της έρευνας. Τέλος, αναφέρθηκε ξεχωριστά στους φόρους κατανάλωσης, όπου οι φόροι στην ενέργεια θα πρέπει να αποτελέσουν ξεχωριστό κεφάλαιο, καθώς και στη φορολόγηση από τους ΟΤΑ, η οποία θα πρέπει να διακρίνεται από ανταποδοτικότητα.

Ο κ. **Β. Ράπανος** περιέγραψε συγκεκριμένα σημεία όπου είναι εμφανής η ανεπάρκεια του φορολογικού συστήματος, όπως η πολυνομία, η πολυπλοκότητα και οι ασάφειες, η μεγάλη διακριτική ευχέρεια των ελεγκτικών οργάνων, η ανυπαρξία μηχανισμών επίλυσης διαφορών, ο χαμηλός βαθμός φορολογικής δικαιοσύνης και η εκτεταμένη διαφθορά και φοροδιαφυγή. Τόνισε, ότι παρά τα πολλά και μεγάλα προβλήματα του φορολογικού συστήματος, μέχρι τώρα δεν έχει γίνει προσπάθεια για ουσιαστική φορολογική μεταρρύθμιση και οι αλλαγές που γίνονται καθημερινά είναι οριακές που έχουν βαπτιστεί μεταρρυθμίσεις. Ο κ. Ράπανος θεωρεί ότι πρέπει να υπάρξουν σημαντικές παρεμβάσεις στη δομή του φορολογικού συστήματος, που θα περιλαμβάνουν αλλαγές, όχι απλώς σε συντελεστές και φορολογική βάση, αλλά και στη φορολογική διοίκηση, και στη δημιουργία σταθερών και αξιόπιστων θεσμών. Σημαντική, επίσης θεωρεί τη διεθνή διάσταση του φορολογικού συστήματος σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Τέλος, ο κ. **Γ. Σταθάκης**, παρατήρησε ότι το ελληνικό φορολογικό σύστημα έχει μεν ευρωπαϊκή δομή, αλλά απέχει πολύ στα υπόλοιπα χαρακτηριστικά του, αφού παρουσιάζει υψηλό βαθμό κατακερματισμού της φορολογικής βάσης με ροπή στην φοροαποφυγή, στηρίζεται περισσότερο στην έμμεση φορολογία, είναι πολύπλοκο, ευμετάβλητο και με μεγάλη φοροδιαφυγή. Οι παθογένειες αυτές κρατάνε από παλιά, αφού με διάφορες προφάσεις ποτέ δεν επιδιώχθηκε πραγματική μεταρρύθμιση. Ο κ. Σταθάκης υπογράμμισε την ανάγκη ριζικού επανασχεδιασμού του φορολογικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό, σημείωσε, ότι πρέπει να υπάρχει ενιαίος τρόπος φορολόγησης για όλα τα φυσικά πρόσωπα,

ανεξαρτήτως πηγής εισοδήματος, ενώ το ίδιο πρέπει να συμβεί και για τις εταιρείες, ανεξαρτήτως των χαρακτηριστικών τους. Επίσης, το ύψος της φορολογίας θα πρέπει να ανέλθει στον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ενώ ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη φορολογική διοίκηση, με πλήρη αναδιάρθρωση του ΣΔΟΕ και επικέντρωση σε στοχευμένους ελέγχους, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα εργαλεία, όπως εκτεταμένες διασταυρώσεις, κατάργηση του φορολογικού απορρήτου και χρήση περιουσιολογίου.

Συνοψίζοντας τη συζήτηση, η κα **A. Μπούμη** τόνισε ότι το IOBE θεωρεί ότι η φορολογία εισοδήματος επιβαρύνει υπέρμετρα τη μισθωτή απασχόληση ενώ είναι υπερβολικά ελαστική προς τα εισοδήματα των πολύ μικρών επιχειρήσεων και των ελευθέρων επαγγελματιών, που συνήθως κατηγορούνται για συστηματική φοροδιαφυγή. Άρα, η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος θα πρέπει να επικεντρωθεί αφ' ενός μεν στον περιορισμό της φοροδιαφυγής, αφ' ετέρου δε στον ουσιαστικό περιορισμό της φοροαποφυγής, επανεξετάζοντας τα προνόμια που διάφορες επαγγελματικές, επιχειρηματικές, κοινωνικές ή και γεωγραφικές ομάδες έχουν κατά καιρούς εξασφαλίσει. Έτσι, το φορολογικό σύστημα θα αποκτήσει μια πιο ευρεία, συνεκτική και διαφανή φορολογική βάση, με δικαιότερη κατανομή του φορολογικού βάρους και, πιθανότατα, υψηλότερα φορολογικά έσοδα τα οποία στην παρούσα συγκυρία έχει μεγάλη ανάγκη το ελληνικό δημόσιο. Σημαντικό είναι, επίσης να αποφασίσουμε αν το συνολικό φορολογικό βάρος θα πρέπει να ανακαταμεμηθεί μεταξύ εισοδήματος, κατανάλωσης και περιουσίας και προς ποία κατεύθυνση.-

Αθήνα, 8 Νοεμβρίου 2012

Οι παρουσιάσεις των ομιλητών είναι διαθέσιμες στις κάτωθι ιστοσελίδες:

www.iobe.gr, www.eliamep.gr; www.kantor-group.eu; www.kinisipoliton.gr;

www.transparency.gr